

dices incolunt Sipontini, Archángeli Michaélis fuit illústris apparitio.

R. Hic est Michael Archángelus, princeps militiæ Angelórum : * Cujus honor præstat beneficia populórum, et oratio perducit ad regna cœlórum, allelúia. **V.** Archángelus Michael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. — Cujus honor.

Lectio v.

Factum est enim, ut ex grégibus armentórum Gargáni cujúsdam taurus longe discéderet : quem diu conquisitum, in áditu spelúnçæ hæréntem inuenérunt. Cum vero quidam ex illis, ut taurum confígeret, sagittam emisisset, retórta sagitta in ipsum récidit sagittárium. Quæ res cum præsentés, ac deinceps céteros tanto timóre affecísset, ut ad eam spelúnçam própius accédere nemo audéret ; Sipontini Episcopum cónsulunt : qui, indícto trium diérum jejúnio et oratióne, rem a Deo respóndit quæri oportere.

R. Venit Michael Archángelus cum multitudine Angelórum, cui trá-

didit Deus ánimas sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísimum exsultatiónis, allelúia. **V.** Emitte Dómine Spíritum sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. — Ut perdúcat.

Lectio vi.

Post triduum Michael Archángelus Episcopum monet, in sua tutelá esse eum locum, eoque indício demonstrásse, velle ibi cultum Deo in sui et Angelórum memóriam adhibéri. Quare Episcopus una cum civibus ad eam spelúnçam ire pergit. Quam cum in templi cujúsdam similitúdinem conformátam vidísset, locum illum divínis officiis celebráre cœpérunt : qui multis póstea miraculis illustrátus est. Nec ita multo post Bonifácus Papa Romæ in summo circo sancti Michaélis ecclésiám dedicávit tértio Kaléndas Octóbris : quo die étiam ómnium Angelórum memóriam Ecclésiá célebrat. Hodiérnus autem dies Archángeli Michaélis apparitióné consecrátus est.

R. In témpore illo consúrget Michael, qui stat pro fíliis vestris : * Et véniet

tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœpérunt, usque ad illud, allelúia. **V.** In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fuerit scriptus in libro vitæ. — Et véniet. **Gloria.** Et véniet.

In III. Nocturno.

Añã. Angelus Archángelus Michael, Dei nuntius pro animábus justis, allelúia, allelúia.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, allelúia. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo, allelúia.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. xviii.

In illo témpore : Accessérunt discipuli ad Jesum, dicétes : Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et reliqua.

Homília sancti Hilárii Episcopi.

Comm. in Matth. cap. xviii.

Non nisi reversos in natúram puerórum introíre regnum cœlórum Dóminus docet : id est, per simplicitátem puerilem vitia córporum nostrórum, animæque revocánda. Púeros autem, credétes omnes

per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum néglígunt : non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod áudiunt, verum habent. Reverténdum igitur est ad simplicitátem infántium : quia in ea collocáti, spéciem humilitátis Dóminicæ circumferémus.

R. In conspéctu géntium nolíte timére : vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum : * Angelus enim ejus vobiscum est, allelúia. **V.** Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. — Angelus.

Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

Væ huic mundo ab scándalis. Humílitás passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humana, quod sub deformitáte crucis, æternæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepisse Christum?

Ideo vero necesse esse ait venire scándala : quia ad sacraméntum reddendæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humilitas esset explénda.

✠. Michael Archángelus venit in adiutoriúm pópu- lo Dei, * Stetit in auxili- um pro animábus justis, allelúia. ✠. Stetit Angelus iuxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. — Stetit. Gló- ria Patri. Stetit.

Lectio ix.

Videte ne contemnátis unum de pusíllis istis, qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amoris impósuit, ad eos præcipue, qui vere in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotidie Deum vident : quia Fílius hóminis ve- nit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Fílius hó- minis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsent fidé- lium oratióibus. Præesse Angelos absolúta auctó- ritas est. Salvatórum igitur per Christum oratiónes Angeli quotidie Deo offe- runt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desi- déría, ac postulatiónes ad

æternum, et invisibilem Deum ambitiósio Angeló- rum famulátu ac ministé- rio pervehúntur.

Te Deum. 20.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Stetit Angelus * iuxta aram templi, habens thurí- bulum áureum in manu sua, allelúia.

2. Dum præliarétur * Michael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium : Salus Deo nostro, allelúia.

3. Archángele Michael, * constitui te principem su- per omnes ánimas susci- piéndas, allelúia.

4. Angeli Dómini Dómi- num benedicite in ætér- num, allelúia.

5. Angeli, Archángeli, * Throni, et Dominatiónes, Principátus, et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis, alle- lúia.

Capitulum. *Apoc. j.*

Significávit Deus quæ ópórtet fieri cito, lo- quens per Angelum suum servo suo Joánni, qui te- stimónium perhibuit ver- bo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

Christe, sanctórum de- cus Angelórum, Gentis humánæ Sator, et Redémptor, Cœlitum nobis tríbuas beátas Scándere sedes.

Angelus pacis Michael in ædes

Cœlitus nostras véniat; serénæ

Auctor ut pacis lacrymósa in orcum

Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes

Pellat antíquos, et amíca cœlo,

Quæ triumphátor státuit per orbem,

Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis

Adsit e cœlo Ráphael, ut omnes

Sanet ægrótos, dubiósque vitæ

Dirígat actus.

Virgo dux pacis, Genitrix- que lucis,

Etsacer nobis chorus An- gelórum

Semper assistat, simul et micántis

Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta

Patris, ac Nati, paritérque sancti Spíritus, cujus résonat per omnem Glória mundum. Amen.

✠. Stetit Angelus iuxta aram templi, allelúia.

✠. Habens thuríbulum áureum in manu sua, alle- lúia.

Ad Bened. Añæ. Factum est siléntium in cœlo, dum draco committeret bel- lum : et Michael pugnávit cum eo, et fecit victóriam, allelúia.

Oratio.

Deus, qui miro órde Angelórum ministé- ria, hominúmque dispén- sas : concéde propítius, ut a quibus tibi ministránti- bus in cœlo semper assi- stitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dó- minum.

AD TERTIAM.

Capit. Significávit. supra.

✠. *br.* Stetit Angelus iuxta aram templi, * Alle- lúia, allelúia. Stetit. ✠. Ha- bens thuríbulum áureum in manu sua. Allelúia, allelúia. Glória. Stetit.

✠. Ascéndit fumus aró- matum in conspéctu Dó- mini, allelúia. ✠. De ma- nu Angeli, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Apoc. v. c

AUdivi vocem Angelorum multorum in circuitu throni, et animalium, et seniorum : et erat numerus eorum millia millium, voce magna dicentium : Salus Deo nostro.

℞. br. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini, * Allelúia, allelúia. Ascendit. ℞. De manu Angeli. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascendit.

℞. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus, allelúia. ℞. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Apoc. xij. b

FActum est proelium magnum in caelo : Michael, et Angeli ejus preliabantur cum dracóne, et draco pugnabat, et angeli ejus : et non prevaluerunt, neque locus inventus est eorum amplius in caelo.

℞. br. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus, * Allelúia, allelúia. In conspectu. ℞. Adorábo ad templum sanctum

tuum, et confitebor nómini tuo. Allelúia, allelúia. Glória Patri. In conspectu.

℞. Adoráte Deum, allelúia. ℞. Omnes Angeli ejus, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de Laudibus. 708.

Psalmi de Dominica, 147. et loco ultimi, Ps. Confitebor tibi... quóniam. 165. **Hymn. Te splendor. ut in j. Vesp.** 703.

℞. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus, allelúia. ℞. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo, allelúia.

Ad Magnif Aña. Princeps gloriosissime, Michael Archágele, esto memor nostri : hic, et ubique semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúia, allelúia.

Et fit Comm. sequentis.

DIE IX. MAIL.

S. Gregorii Nazianzeni Episc. Conf. et Eccl. Doct. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. [85] præter sequentia.

Ad Magnif. Aña. O Doctor óptime, Ecclesiæ san-

ctæ lumen, beáte Gregóri, divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúia.

℞. Amávit eum.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo æternæ salutis beátum Gregórium ministrum tribuísti : præsta quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Feria vero ij. et iv. Rogation. Lect. Sapiéntiam. de Communi Doctórum. [105]

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Gregórus, nóbilis Cappadox, ex singulari divinárum litterárum sciéntia Theólogi cognómen consecutus Nazianzi in Cappadócia natus, Athénis in omni disciplinárum genere una cum sancto Basílio eruditus, ad stúdia sacrárum litterárum se convertit, in quibus se in cœnóbio per aliquot annos exercuerunt, illárum senténtiam non ex próprio ingénio,

sed ex majórum ratióne et auctoritate interpretátes. Qui cum doctrína et vitæ sanctitate florérent; vocáti ad munus prædicandæ evangélicæ veritátis, plúrimos Jesu Christo filios pepererunt.

℞. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúia. ℞. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

Gregórus igitur aliquando idomum reversus, primum Sasimórum Episcopus creatus est, deinde Nazianzenam Ecclesiám administrávit. Tum Constantinópolim ad eam regendam Ecclesiám accersitus, cum civitatem hæresum purgátam erroribus ad catholicam fidem reduxisset, quod ei summum ómnium amórem conciliáre debébat, multorum parávit invidiam. Itaque cum inter Episcopos magna propterea esset facta seditio, sponte cedens episcopátu, illud Prophætæ dictum usurpávit : Si propter me comóta est ista tempestas,

deficite me in mare, ut vos jactari desinatis. Quare Nazianzum reversus, cum illi Ecclesiae Eulalium praeficiendum curasset, totum se ad contemplationem et scriptiōnem divinārum rerum contulit.

℞. Pōsui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℞. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

Scripsit autem multa et soluta oratione, et versibus, mirabili pietate et eloquentia : quibus doctorum hominum, sanctorumque iudicio id assecutus est, ut nihil in illis, nisi ex verae pietatis et catholicae religionis regula reperiatur : nemo quidemquam jure vocare possit in dubium. Consubstantialitatis Filii fuit acerrimus propugnator. Ut autem vitae laude nemo ei praepositus est ; sic et orationis gravitate omnes facile superavit. In iis scribendi ac legendi studiis ruri vitam monachi exercens, imperatore Theodosio ad caelestem

vitam senio confectus migravit.

℞. Iste est. [93]

In iij. Nocturno, Homilia.

Ostendit Dominus. de Comm. Doct. j. loco. [108]
Vesperae a Capitulo de sequenti.

DIE X. MAIL.

S. Antonini

Episc. et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. [85] praeter sequentia. (m. t. v.)

Oratio.

Sancti Antonini Domine Confessoris tui atque Pontificis meritis adjuvemur : ut sicut te in illo mirabilem praedicamus, ita in nos misericordem fuisse gloriemur. Per Dominum.

Commem. preced. Añā.

O Doctor. ut supra. 710.

℞. Justum deduxit.

Postea SS. Gordiani et Epimachi Mart. Añā. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, et aeternitas temporum, alleluia.

℞. Sancti et just.

Oratio.

DA quaesumus omnipotens Deus : ut qui beatorum Martyrum tuorum Gordiani et Epimachi

sollemnia colimus, eorum apud te intercessionibus adjuvemur. Per Dominum nostrum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Antoninus, Florentiae honestis parentibus natus, ab ipsa jam pueritia egregium futurae sanctitatis specimen exhibuit. Annum agens sextum decimum, religionem Praedicatorum amplexus, coepit exinde maximis clarere virtutibus. Otio perpetuum bellum indixit, post nocturnum brevem somnum primus matutinis precibus aderat ; quibus persolutis, reliquum tempus noctis orationibus, aut certe lectionibus, aut certe lectioni tribuebat ; et si quando importunior fessis membris somnus obréperet, ad parietem paululum declinato capite, ac tantisper discusso somno, mox sacras vigiliis avidius repetebat.

℞. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℞. Nihil proficiet ini-

micus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

Disciplinae regularis sui ipsius severissimus exactor, carnes, nisi in gravi aegritudine, nunquam edit. Humi, aut in nudo tabulato cubabat : cilicio semper usus, et interdum zona ferrea ad vivam cutem incinctus, virginitatem integerrime semper coluit. In explicandis consiliis tantae dexteritatis fuit, ut communi elogio Antoninus consiliorum diceretur. Adeo autem in eo humilitas enituit, ut etiam cenobiiis, ac provincis praefectus abjectissima monasterii officia demississime obiret. Ab Eugenio quarto Florentinus Archiepiscopus renuntiatus, aegerrime tandem, nec nisi apostolicis minis perterrefactus, ut episcopatum acciperet, acquievit.

℞. Pōsui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℞. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vij.

IN eo múnere vix dici potest, quantum prudentia, pietate, caritate, mansuetudine, et sacerdotali zelo excelluerit. Illud mirandum tantum ingenio valuisse, ut omnes ferme scientias per se, nullo adhibito præceptore, absolutissime didicerit. Tandem post multos labores, multis etiam editis insignis doctrinae libris, sacra Eucharistia et Unctione percepta, complexus Crucifixi imaginem, mortem lætus aspexit sexto Nonas Maii, anno millésimo quadringentésimo quinquagésimo nono. Miraculis vivens et post mortem conspicuus, Sanctorum numero ascriptus est ab Hadriano sexto, anno Domini millésimo quingentésimo vigésimo tertio.

℟. Iste est. [93]

In iij. Nocturno, Homilia. Lectio sancti Evangelii. de Communi. [95] Pro SS. Gordiano et Epimacho Martyribus.

Lectio ix.

Ordianus iudex, cum ad eum Januarius Præbyter, ut condemnaretur, sub Ju-

liano apóstata ductus esset, ab eodem in christiana fide instructus, cum uxore et quinquaginta tribus aliis ex eadem familia Romæ baptizatur. Quare præfectus, relegato Januario, Gordianum a Clementiano vicario includi jubet in carcerem: qui postea eundem Gordianum victum catenis ad se accersitum, cum a fidei proposito deterrere non posset, plumbatis diu caesum, capite plecti imperat. Cujus corpus ante Apollinistemplum canibus objectum, noctu a Christianis via Latina sepelitur in eadem crypta, in quam reliquiae beati Epimachi Martyris translatae fuerant ab Alexandria: ubi is diu propter Christi confessionem constrictus in carcere, postremo combustus, martyrio coronatus est.

Te Deum laudamus. 20.

In Laudibus fit Comm. simplicis, Añ. Filiae Jerusalem, venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus in die solemnitatis et lætitiæ, allelúia, allelúia. ℞. Pretiosa.

DIE XII. MAIL.

SS. Nerei, Achillei, et Domitillæ Virg. atque Pancratii Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Communi Martyrum temp. Pasch. [53] præter sequentia.

Oratio.

Semper nos Domine Martyrum tuorum Nerei, Achillei, Domitillæ, atque Pancratii foveat quæsumus beata sollemnitas: et tuo dignos reddat obsequio. Per Dominum nostrum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Nereus et Achilleus fratres, eunuchi Flaviæ Domitillæ, a beato Petro una cum ipsa, ejusque matre Plautilla baptizati, cum Domitillæ persuasissent, ut virginitatem suam Deo consecraret, ab ejus sponso Aureliano tamquam Christiani accusati, ob præclaram fidei confessionem in Pontiam insulam relegantur: ubi ad questionem iterum vocati, et verbèribus caesi, mox Tarracinam perducti, a Minu-

cio Rufo equuleo, et flammis cruciati, cum constanter negarent, se a sancto Petro Apóstolo baptizatos, ullis tormentis cogi posse, ut idolis immolarent, securi percussi sunt: quorum corpora ab Auspicio eorum discipulo, et Domitillæ educatore Romam delata, via Ardeatina sepulta sunt.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, allelúia, allelúia. ℞. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium et exultationem obtinebunt. — Et æternitas.

Lectio v.

Lávia Domitilla virgo Romana, Titi et Domitiani imperatorum neptis, cum sacrum virginitatis velamen a beato Clemente Papa accepisset, ab Aurelii consulis filio, delata quod Christiana esset, a Domitiano imperatore in insulam Pontiam est deportata, ubi in carcere longum martyrium duxit. Demum Tarracinam deducta, iterum Christum confessa, cum semper constantior appareret, sub Trajano imperatore, júdicis jussu

incenso ejus cubiculo, una cum Theodora et Euphrósyna virgínibus, et collataneis suis, gloriósi martyrii cursum confécit, Nonis Maii : quarum córpora íntegra invénta, a Cæsário Diácono sepúlta sunt. Hac vero die duórum fratrum ac Domitillæ córpora ex diaconía sancti Hadriáni simul transláta, in ipsórum Mártirum basilícam, títuli Fasciolæ, restítuta sunt.

R. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. — Consolábitur.

Lectio vij.

Ancrátius, in Phrygia nóbili génere natus, puer quatuórdecim annórum Romam venit Diocletiano et Maximiano imperatóribus : ubi a Pontífice Romano baptizátus, et in fide christiána eruditus, ob eamdem paulo post comprehensus, cum diis sacrificare constanter renúisset, virili fortitúdine datis cervícibus, illústrem martyrii corónam consecutus est : cujus corpus Octavilla matróna noctu sú-

tulit, et unguéntis delibutum via Aurélia sepelivit.

R. Fíliæ Jerúsalem. [57]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

Lectio vij. Cap. iv. f

In illo témpore : Erat quidam régulus, cujus filius infirmabatur Caparnaum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Ex Homil. xx vij. habita in Basilica horum SS. Mart. in die Natalis eorum.

Uid est quod régulus Dóminus rogat, ut ad ejus filium veniat, et tamen ire corporaliter recusat : ad servum vero centurionis non invitatur, et tamen se corporaliter ire pollicetur? Réguli filio per corporalem præsentiam non dignatur adesse, centurionis servo non dedignatur occurrere. Quid est hoc, nisi quod superbia nostra retunditur, qui in hominibus non naturam, qua ad imaginem Dei facti sunt, sed honores et divitias veneramur? Redemptor vero noster ut ostenderet, quia quæ alta sunt hominum, despicienda sunt, et quæ despecta sunt hominum, despicién-

da non sunt : ad filium réguli ire noluit, ad servum centurionis ire paratus fuit.

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. **V.** Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. — Qui manet.

Lectio viij.

In crepata est ergo superbia nostra, quæ nescit pensare homines propter homines. Sola, ut diximus, quæ circumstant hominibus pensat, naturam non aspicit, honorem Dei in hominibus non agnoscit. Ecce ire non vult Filius Dei ad filium réguli : et tamen venire paratus est ad salutem servi. Certe si nos cuiuspiam servus rogaret, ut ad eum ire deberemus, proutinus nobis nostra superbia in cogitatione tacita responderet, dicens : Non eas, quia te metipsum degeneras, honor tuus despicitur, locus vilescit. Ecce de cælo venit, qui servo in terra occurrere non despicit : et tamen humiliari in terra contemnimus, qui de terra sumus.

R. Cándidi facti sunt

Nazaræi ejus, allelúia : splendorem Deo dederunt, allelúia : * Et sicut lac coagulati sunt, allelúia, allelúia. **V.** Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. — Et sicut. Glória. Et sicut.

Lectio ix.

Nolite ergo intra vosmetipsos pensare quod habetis, sed quid estis. Ecce mundus qui diligitur, fugit. Sancti isti, ad quorum tumbam consistimus, floréntem mundum mentis despectu calcaverunt. Erat tunc vita longa, salus continua, opuléntia in rebus, fecunditas in propágine, tranquillitas in diuturna pace : et tamen cum in seipso floreret, jam in eorum cordibus mundus aruerat. Ecce jam mundus in seipso aruit, et adhuc in cordibus nostris floret. Ubique mors, ubique luctus, ubique desolatio, undique percútimur, undique amaritudinibus replémur : et tamen cæca mente carnalis concupiscéntiæ ipsas ejus amaritudines amamus, fugiéntem sequimur, labénti inhæremus.

Te Deum laudamus. 20.

DIE XIV. MAII.

S. Bonifacii Martyris.

In Vesperis, Añā. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et aetérnitas témporum, allelúia.

✠ Sancti et justi.

Oratio.

DA quæsumus omnípotens Deus : ut qui beáti Bonifacii Mártiris tui solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Lectio ij.

Onifacius, civis Romanus, quod cum Aglae nobili matrona impudice versatus esset, tanto illius intemperantiae dolore captus est, ut poenitentiae causa se ad conquirenda et sepelienda Mártirum corpora contulerit. Itaque relictis peregrinationis sociis, cum Tarsi multos propter christianae fidei professionem variis tormentis cruciatus vidisset, illorum vincula osculatus, eos vehementer hortabatur, ut constanter supplicia perferrent, quod brevem laborem sempiterna requies consecutura sit. Comprehensus igitur, ferreis unguibus excarnificatus est : cui etiam inter manuum unguis et car-

nem acuti calami sunt infixi, plumbumque liquefactum in os ejus infusum. Quibus in cruciatus ea vox tantum Bonifacii audiebatur : Grátias tibi ago Dómine Jesu Christe, Fili Dei.

Lectio iij.

MOX in ollam ferventis picis demisso capite conjectus est : unde cum inviolatus exisset, ira incensus iudex eum securi percute jubet. Quo tempore magnus terramotus factus est, ita ut multi infideles ad Christi Domini fidem converterentur. Eum sequenti die quaerentes socii, cum martyrio affectum cognovissent, quingentis solidis ejus corpus redemerunt, et conditum unguentis, lintisque involutum Romam portandum curarunt. Quod factum cum ab Angelo Aglae matrona, quae et ipsa poenitens se piis operibus addixerat, cognovisset; prodiens obviam sancto corpori, ecclesiam ejus nomine aedificavit : in qua corpus sepultum est Nonis Junii, cum ejus anima pridie Idus Maii apud Tarsum Ciliciae urbem migrasset

in caelum, Diocletiano et Maximiano imperatoribus.

Te Deum. 20.

In Laudibus, Añā. Filiae Jerusalem, venite et videte Mártires cum coronis, quibus coronavit eos Dominus in die solemnitatis et laetitiae, allelúia, allelúia.

✠ Pretiosa.

DIE XVI. MAII.

S. Ubaldi

Episc. et Conf. Semidupl. Omnia de Comuni Conf. Pontif. [85] praeter sequentia.

Oratio.

Auxilium tuum nobis, Dómine quæsumus, placatus impende : et intercessione beáti Ubaldi Confessoris tui atque Pontificis contra omnes diaboli nequitas dexteram super nos tuae propitiationis extende. Per Dñm.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Baldus, Eugubii in Umbria nobili genere natus, a primis annis pietate et litteris egregie est institutus : jamque adolescens, ut uxorem duceret, saepe tentatus, nunquam tamen

a proposito servandae virginitatis recessit. Sacerdos effectus, patrimonium suum pauperibus et Ecclesiis distribuit : et canonicorum regularium ordinis sancti Augustini institutum suscipiens, illud in patriam transtulit, atque in eo aliquamdiu sanctissime vixit. Cujus sanctitatis opinione evulgata, ab Honorio secundo summo Pontifice Ecclesiae Eugubinae in vultu praeficitur, et episcopalis consecrationis munere decoratur.

✠ Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei, allelúia. ✠ Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

AD suam itaque reverens Ecclesiam, cum de consueta vivendi ratione nihil admodum immutasset, in omni tamen virtutum genere eo magis eminere cepit, quo efficacius aliorum etiam salutem verbo et exemplo procuraret, factus forma gregis ex animo. Nam victu parco, vestitu moderato,

léctulo áspero et paupér-
rimo, crucis mortificatió-
nem júgiter in suo cór-
pore circumferébat, dum
inexplébili oratiónis stú-
dio spíritum quotidie re-
creáret. Hinc admirábilem
illam mansuetúdinem est
adéptus, qua gravíssimas
injúrias et contumélias
non modo æquanímiter
tulit, verum étiam mirífi-
co dilectiúnis afféctu per-
secutóres suos omni be-
nignitatistestimónio com-
plectebátur.

✠. Pósui adjutórium su-
per poténtem, et exaltávi
eléctum de plebe mea :
* Manus enim mea auxi-
liábitur ei, allelúia. *v.* In-
veni David servum meum,
óleo sancto meo unxi eum.
— Manus.

Lectio vj.

Blénnio ántequam ex
hac vita migráret,
cum diútinis afflictarétur
infirmítatibus, inter acer-
bíssimos córporis cruciá-
tus, velut aurum in forná-
ce purgátum, Deo grátias
indesinéter agébat. Ad-
veniéntem autem sacro Pen-
tecóstes die, cum multis
annis Ecclesiám sibi com-
missam summa cum laude
gubernásset, sanctis opé-
ribus ac miráculis clarus

quiévit in pace. Quem
Cœlestinus Papa tertius
in Sanctorum número
rétulit. Ejus virtus præci-
pue in effugándis spiríti-
bus immúndis elúcet.
Corpus vero per tot sæ-
cula incorruptum magna
fidélium veneratióne in
pátria cólitur, quam non
semel a præsentí discrí-
mine liberávit.

✠. Iste est. [93]

In iij. Nocturno, Homilia.
Léctio sancti Evangélii,
de Comm. j. loco. [95]
Vesperæ de sequenti.

DIE XVII. MAII.
S. Paschalis Baylon
Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf.
non Pontif. [112] præter
sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátum Pa-
schálem Confessórem
tuum mirífica erga cór-
poris et sánguinis tui
sacra mystéria dilectiúnem
decorásti : concéde propí-
tius, ut quam ille ex hoc
divino convívio spíritus
percépit pinguédinem,
eámdem et nos percípere
mereámur. Qui vivis.

Fit Commem. præced.
Añã. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum : sto-

lam glóriæ induit eum, et
ad portas paradísi coro-
návit eum, allelúia.

v. Justum deduxit.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iij.

QUAschális Baylon,
paupéribus piis-
que paréntibus in
óppido Turris Formósæ,
Seguntinæ diocésis in
Aragónia natus, a téneris
annis plura dedit futúre
sanctitátis indícia. Sorti-
tus ánimam bonam, ac
rerum cœlestium appríme
studiósam, puerítiam, at-
que adolescéntiam in gre-
gis custódia transégit;
quam ille vivéndi ratió-
nem ídeo præcípe dili-
gébat, quod humilitáti
fovéndæ, ac innocétiæ
conservándæ in primis
útilem, atque opportunam
judicáret. Erat in victu
módicus, in oratióne assi-
duus, tantáque apud co-
ævos, et sócios florébat
auctoritáte, et grátia, ut
eórum lites compónens,
erróres córrigens, igno-
rántiam érudiens, ac desí-
dium excitans, velut óm-
nium parens, et magister
máximo stúdio colerétur,
ac amarétur : beátus

étiam tum a plerisque
appellátus.

✠. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit
eum ab inimícis, et a se-
ductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem
æternam, allelúia. *v.* Ju-
stum deduxit Dóminus
per vias rectas, et ostén-
dit illi regnum Dei. —
Et dedit.

Lectio ij.

QUI vero in sæculo, ter-
ra nempe desérta et
inaquósa, ádeo feliciter
adoléverat, flos convál-
lium, plantátus in domo
Dómini, mirum ubique
sparsit sanctitátis odó-
rem. Igitur Paschális ar-
répto vitæ severiórís in-
stitúto, atque in órdine
Minórum strictiórís Ob-
servántiæ Discalceató-
rum coopátus, exsultávit
ut gigas ad curréndam
viam suam, totúmque se
Dómino excoléndum tra-
dens, dies noctésque co-
gitábat, qua se ratióne
magis ei magisque con-
formáret. Ita factum est
brevi, ut eum tamquam
seráphicæ perfectiúnis
exémplar, ipsi quoque
provectióres imitándum
sibi propónerent. Ipse au-
tem in húmili serviéntium